

Titel: BREV TIL: Hans Jørgen Uldall FRA: Louis Hjelmslev (1950-04-19)

Citation: "BREV TIL: Hans Jørgen Uldall FRA: Louis Hjelmslev (1950-04-19)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_034-shoot-workidacc-1992_0005_034_Uldall_0490/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

19/4 50

Kære Uldall,

Tak for dit brev af 22/2, som jeg vilde have besvaret før, hvis jeg ikke havde haft en saa overtravlt tid; i hele marts maaned holdt jeg forelæsninger i Lund (over albanesiske; de havde først bedt mig (uofficielt) om sprogteori, men der blev lavet en revolte derovre som førte til at de bad mig om albanesiske, fordi de gerne vilde have noget mere "påtagligt", - m. a. o. de turde ikke det andet; men jeg læser ogsaa over albanesiske nu i København, saa arbejdet i Lund kommer mig til gode her, og forresten havde jeg ogsaa glæde af det). Jeg rejste frem og tilbage hver uge - 3 dage i Lund og 3 i Kbh., men selv om jeg ikke havde forelæsninger i Kbh. i den tid, laa programmet alligevel meget stramt - jeg har jo en hel del administration, som ikke kunde forsvømmes, og desuden var det et stort arbejde (omend meget interessant) at forberede det albanesiske.

Men jeg skal iøvrigt ikke forsøge mig med nogen apologi. Jeg har den sorteste samvittighed af verden over for dig, og jeg vil ærlig talt gerne bede dig meget om forladelse for min lange forsummelse med at skrive til dig. Jeg skrev ganske vist et lille brev til dig i oktober (til Argentina), efter min fødselsdag, som led i mine takkeskrivelser i det hele, men Eli sagde mig engang i januar eller februar, at du havde skrevet at du intet havde hørt fra mig, saa jeg véd ikke hvor det har forvildet sig hen. Du skal i hvert fald være sikker paa, at jeg er meget taknemmelig, baade fordi du, den ellers lidet produktive, skrev et bidrag til Recherches structurales, og for dit brev og dit telegram til fødselsdagen. Ogsaa for hvad du allers i tidens løb har skrevet, og som jeg har opbevaret, men altsaa ikke svaret paa; her maa det nu siges, at der var to medvirkende omstændigheder: for det første den, at jeg ikke rigtig forstaaer dine pile (hvad der utvivlsomt er min fejl), og for det andet den, at du hele tiden lavede det om saa at sige fra dag til dag, inden jeg naaede at sætte mig ordentligt ind i det, og ærlig talt, det gjorde mig en saule doven, baade til at tænke og til at skrive, for jeg tænkte som saa, at det dog vist var bedre at vente med at gøre sig ulejligheden, indtil du havde naaet et relativt afklaret resultat. Det var nok ikke videre pent af mig. Men i hvert fald vil jeg gerne gøre mit til, at vi igen kommer ind i den regelmæssige korrespondance.

Nu har du sanket yderligere kul paa mit hoved, idet jeg idag har faaet brev fra prof. McIntosh, og jeg naturligvis meget vel er klar over hvem der staar bag ved det. Han beder mig altsaa om to eller tre forelæsninger "within the next six weeks" (brevet er dateret 18/4); de skal være "very elementary", men emnet overlades helt til mig selv; han angiver, at jeg kan bo hos dig, og at luft- eller sørejsten bliver betalt, fordaen at jeg faar et mindre honorar.

Hvor gerne jeg end vilde, maa jeg idag igen opgive at skrive om pilene; det skal nok komme; men denne indbydelse fra Hr. Ragnfrakke rejser nogle problemer, som jeg gerne hurtigt vilde høre din mening om, og det maa jeg nøjes med at skrive om nu.

Selvfølgelig har jeg megen lyst til det. Jeg har aldrig været

i Edinburgh, og det vilde være festligt at mødes med dig igen. At Vibæk ogsaa gerne vilde med, hvis det kan lade sig gøre, siger sig selv. Derfor for det første: Kan I virkelig huse os begge? Du skrev saa venligt i dit brev: "Hvornaar kommer I?" Men gaar det an at lægge beslag paa jeres gæstfrihed i den grad, og har I plads til os? (Ikke fordi vi behøver særlig megen plads, naturligvis.)

Nu selve sagen. Jeg er meget travlt optaget, og en yderligere vanskelighed er, at Hans Vogt kommer her som gæsteforelæser fra ca. 30/4 til ca. 15/5, og derefter Roman Jakobson fra ca. 22/5 til ca. 29/5. Da jeg er ansvarlig for begge indbydelser, og da de paagældende ogsaa er Lingvistikredsens gæster, og da jeg jo desuden naturligvis gerne vil være sammen med dem under deres ophold her, er faktisk den eneste mulighed, inden for det af prof. McIntosh angivne tidsrum, den, at være i Edinburgh ca. 15/5 - ca. 22/5; hvis jeg flyver frem og tilbage, som det jo er blevet mig tilbudt, skulde der jo kunne komme en uge ud af det.

Det er kedeligt nok, at der ikke kunde gives mig længere frist; men jeg tænker mig - og forstaar fuldkommen - at sammenhængen vel er den, at du har taget initiativet til indbydelsen nu efter din ankomst til Edinburgh, og at du mener at denne aarstid er den fornøjeligste; og det skal jo naas inden jeres sommerferie, som vel begynder i juni. Men det er alligevel lidt haarde vilkaar, naar man tænker paa, at jeg ved siden af mit andet arbejde, som har hobet sig stærkt sammen nu paa grund af min fraværelse i marts, og ved siden af den tid, som Vogt vil tage mig, skulde finde tid til at udarbejde 2 à 3 forelæsninger paa ordentligt engelsk. Dette vilde jeg næsten anse for umuligt at naa, med mindre man kan gaa ind paa en plan, som er faldet mig ind, og som jeg gerne vil høre din mening om:

Jeg holdt i 1946 tre forelæsninger paa University of London med titlen 'Structural Analysis of Language'. Jeg indførte dér elementært i sprogteorien: indhold og udtryk, kommutation, system og forløb, kategoridannelse m. m., ved hjælp af simple modeller (hvoriblandt trafiksignaler samt klokkespillet i Big Ben var hovedeksempler), som derefter overførtes til spredte eksempler fra lingvistiske sprog. Hvis jeg maa have lov at holde de samme forelæsninger i Edinburgh, kan det hele lade sig gøre; dem har jeg nemlig liggende (dvs den tredje blev ikke skrevet ordentligt, men kun holdt!). Meningen er at de skal trykkes i Vetenskapssocietetens i Lund Årsbok, men jeg har ikke sendt dem manuskriptet endnu; det skal dog sendes saa snart som overhovedet muligt og trykkes inden sommerferien; men jeg kunde maaske i hvert fald trække korrekturen lidt ud, saa de ikke bliver trykt før end de er holdt i Edinburgh. Hvad siger du til det? Vil Edinburgh finde sig i forelæsninger, som har været holdt i London? Og i Big Ben? Eller er man for meget lokalpatriot? - Jeg sender dig gamtidig hermed et smetryk, der giver lidt yderligere idé om det hele. - Naar jeg tænker over det, maa jeg forresten ogsaa sige, at hvis meningen er, at jeg paa et par forelæsninger skal indføre elementært i sprogteorien, synes jeg ikke det kan gøres anderledes end jeg gjorde det i London; den sovs kan ikke varieres synderligt.

Jeg skriver samtidig hermed til McIntosh at jeg eventuelt kan være i Edinburgh 15/5 - 22/5, men iøvrigt henholdende; jeg haaber saa at høre fra dig om din mening, inden jeg svarer ham definitivt.

Vi glæder os over at i nu er i Europa igen (eller hører the British Isles ikke med til Europa?) og sender mange hilsener til jer alle.
Din hengivne

1-19/5-22/5